

Järve veerežiimi on tugevalt mõjutanud inimtegevus. Kunagi oli Hino järv palju suurem, hõlmates ka Mustjärve. 19. sajandi keskpaigas rajati mõisniku käsul Siksäla veski ehitamiseks kraav, mis ühendas Hino järve Pedetsi jõega. Järve veetase alanes 3–3,5 meetrit. Hino järvest eraldus Mustjärv ning tekkisid seitse saart, mis nüüd ulatusid veepinnast välja. Järve kaldad on enamasti liivased, ainult läänekallas on kohati soine. Järve põhja katab kuni kahe meetri paksune mudakiht. Juba 17. sajandist on **Hino järv olnud kuulus kalarikkuse poolest**. Esinevad ahven, haug, särg, latikas, luts, angerjas jt.

MUSTJÄRV on ebakorrapärase kujuga sopiline järv, mille pindala on 6,1 ha ja sügavus 6 m. Järve ümbritseb metsariba, kaugemal asuvad põllumaad. Järve kaldad on tõusvad ja kõrged, kerkides lõunaosas **Hino mäeks** (204 m ümp), mis on kaitseala kõrgeim tipp. Järve lõunakaldal asub ujumiskoht. Järv on kalarikas ja kalameeste poolt hinnatud. **IDINÄ JÄRV** (5,1 ha) on pruuniveeline veekogu. Järvest voolab välja 4,3 km pikkune Kábli oja, mis suubub Kuura jõkke.

HINO SOO asub Hino järvest umbes 1 km lõuna pool, Eesti-Läti piiril. Soo on tekkinud kunagiste järvede soostumise tulemusena. Sooala hõlmab 1006 ha ning valdavalt on tegu siirdesooga, madal soo levib äärealadel ja idaosas. Raba esineb üksikute eraldi asetsevate laikudena. Siinsed siirdesoo- ja rabametsad on tähtsad üleuroopalise Natura 2000 võrgustiku seisukohast. Hino soo on rikkalik marjade kasvukoht.

SIKSÄLA KALMÖTÖMÄGI on Eesti kõige põhjalikumalt uuritud ja kõige rikkalikumate leidudega hilismuinasaja ja keskaja kalme, mis asub Hino järve idakaldal, Hino järv ja Mustjärve vahelisel alal. Pärimuse järgi peetakse paika rootsiaegseks matmispaigaks. Kokku on leitud 242 laiba- ja 25 põletusmatust, lisaks ka põlenud luud hilisemast ajast. Vanimad matused (panusteta laialipuistatud põlenud luude kogumid) on tõenäoliselt pärit rooma rauaajast (2–5 sajand). Kalme peamine kasutusaeg jääb siiski 11–15 sajandite vahemikku. Hiljem on mäele maetud vaid üksikuid surnuid. Tõenäoliselt oli tegemist ühe talu matusepaigaga, hiljem võis talusid olla ka neli või viis.

Siksälä kalme matmiskombestik ja leiuaines on Eesti keskaja kontekstis ainulaadne, siin on püsinud meeste täies relvastuses matmine 14. ja ehk isegi 15. sajandini ning märkimisväärselt suur on keskaegsete põletusmatuste hulk. Siksälä kalme eripäraks on rikkalikud tekstiilileidud.

KÜLASTAJA MEELESPEA

- Eramaal võid viibida päikesetõusust loojanguni, kui ei tekita kahju maavaldajale. Tarastatud/tähistatud eramaal liikumiseks vajad omamõistlikku luba.
- Mootorsõidukiga võid liigelda ainult selleks ettenähtud teedel ja parkida ainult parklas. Jalgrattaga võid sõita teedel ja selleks ettenähtud radadel.
- Telkida ja lõket teha võid ainult ettevalmistatud ja tähistatud kohas.
- Tuleohtlikul ajal on lõkke tegemine keelatud, ka lõkkealustel.
- Veekogudel võid sõita mootorita ujuv vahendiga.
- Kalastada võid ühe lihtkäsioõngega kõikidel avalikel või avalikuks kasutamiseks määratud veekogudel. Muude püügivahenditega kalastamiseks peab olema ostetud harrastuspüügi õigus.
- Looduses liikudes hoia koer rihma otsas.
- Kaitsealal võid korjata marju, seeni ja muid metsaande.
- Sihtkaitsevööndites on kehtestatud liikumiskeeld 01.05-15.07.

Nähes looduse või külastusobjektide kahjustamist, teavita sellest koheselt keskkonnainspektsiooni tel 1313.

KAITSEALA VALITSEJA

Keskonnaamet
Põlva-Valga-Võru regioon
Karja 17 a, 65608 Võru
tel 786 8360
voru@keskkonnaamet.ee
www.keskkonnaamet.ee

KESKKONNAAMET

KAITSEALA KÜLASTUSE KORRALDAJA

RMK loodushoiu osakond
Lõuna-Eesti piirkond
Haanja teabepunkt
tel 782 9090
haanjateabepunkt@rmk.ee
www.rmk.ee

Trükise väljaandmist toetas:
SA Keskkonnainvesteeringute
Keskus

KESKKONNAINVESTEERINGUTE
KESKUS

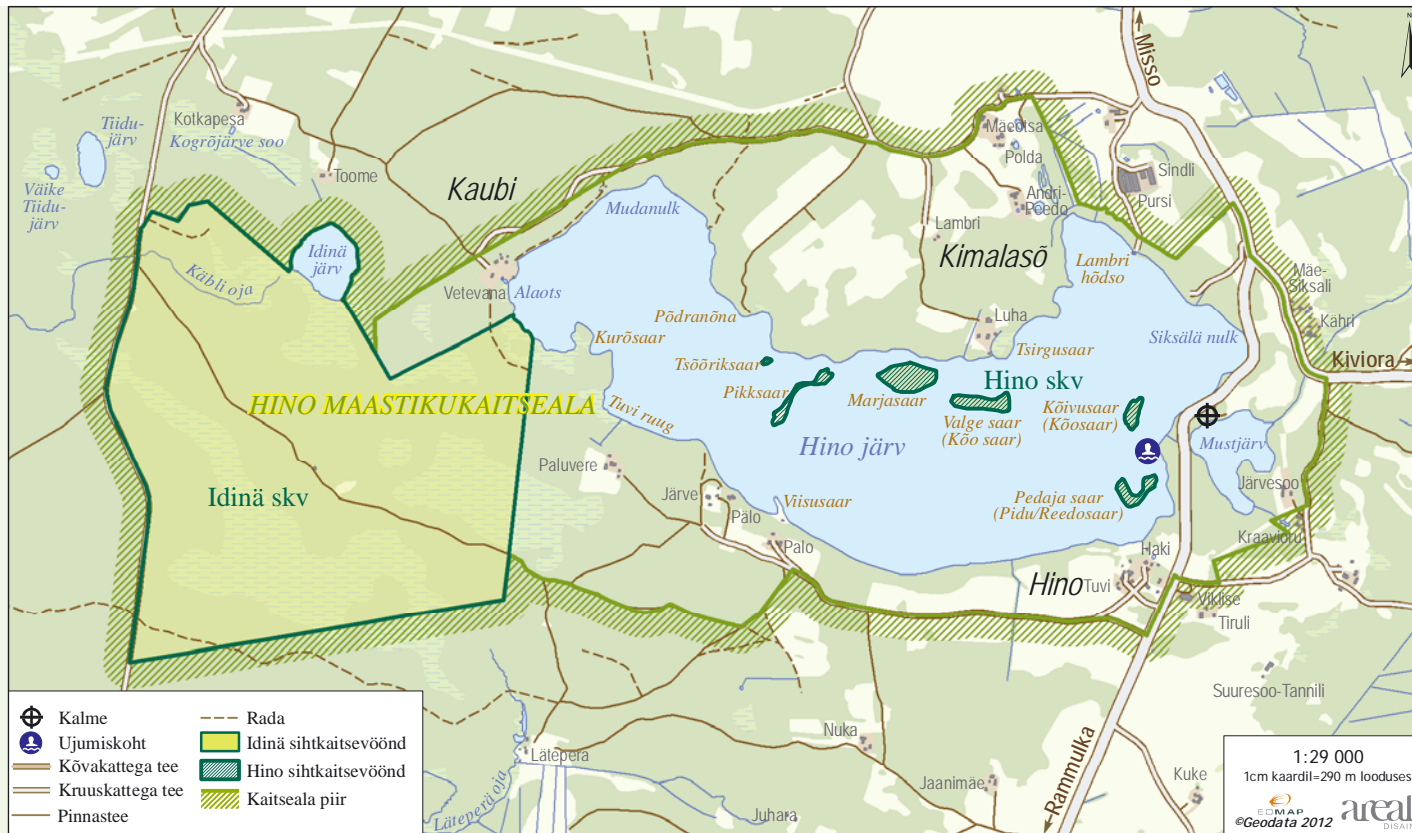
Trükise koostaja: D. Pungar
Esikaane foto: Vaade Hino
maastikukaitsealale, M. Kose
Küljendus: Akriibia OÜ
Trükk: Aktaprint AS
Keskkonnaamet 2012

HINO maastikukaitseala

Foto: Metsisekana, M. Kose

HINO MAASTIKUKAITSEALA asub Kagu-Eestis Võrumaal Misso vallas. 1962 aastast on Hino järv kaitse all. 2005. aastal moodustati maaastikukaitseala (697,7 ha), mille eesmärk on kaitsta Haanja kõrgustiku suurimat ja saarterikkamat Hino järve ning sealseid elupaiku, mis on sobilikud paljudele linnuliikidele. Hino maaastikukaitseala kuulub üleeuroopalisesse Natura 2000 võrgustikku väärtusliku linnu- ja loodusalana. Maaastikukaitseala läbib kaks jõge – Kuura jõgi ja Pedetsi jõgi. Lisaks Hino järvele asuvad kaitsealal **Mustjärv** ja **Idinä järv**.

Erilist tähelepanu vääriavad Hino järve saared, mis on kaitsealuste linnuliikide elupaigad. Saarekestel on kehtestatud inimestele **liikumiskeeld 01.05-15.07**, et linnud saaksid rahu pesitseda. Kaitseala lääneosa soistes metsades asub metsise elupaik, kus on keelatud metsatööd ning jahipidamine metsise mängu- ja pesitsusajal.

TAIMESTIK on liigirikas ning esineb mitmeid haruldusi: vesilobeelia, vahelduvaõieline vesikuusk, valge vesiroos, balti- ja kahkjaspunane sõrmkäpp, rohekas käokeel, kuninga kuuskjalg, karukold. Võõrliikidest leidub agressiivset Sosnovski karuputke.

LINNUSTIK on väga mitmekesine. Eriti liigirikas on Hino järv, kus on vaadeldud üle 40 linnuliigi, kellest 15 on seotud vee- ja kaldaelupaikadega. Tähelepanuväärseimad kaitsealused liigid on **metsis** ning **järvekaur**. Järve saartel võib näha tuttpüti, jõgitiiru, sinikael-parti ja piilparti, lauku, taita, vihitajat, tuttvarti, kalakajakat ja hallhaigrut.

Foto: Balti sõrmkäpp, M. Kose

LOOMASTIK

Kaitsealal ja selle vahetus läheduses on kohatud **mitut liiki nahkhiiri**: lendlased, põhja-nahkhiir, suurkõrv, pargi-nahkhiir, suurvidevlane, kääbus-nahkhiir. Nähtud on raba- ja rohukonna, arusialikku, vaskussi ja rästikut. **Kaitseala metsad on ulukirohked** – suurulukitest puudub vaid karu ning väikekiskjatest tuhkur.

HINO JÄRV on kaitseala suurim, liigendatud kaldajoonega, vaheldusrikka põhjareljeefiga ja saarterikas. Järvel asuvad Pedaja saar, Kõivusaar, Pajusaar, Valge saar, Marjasaar, Pikksaar ja Tsõõriksaar.

	Veekogu	Hino järv
	Pindala	207,1 ha
	Kõrgus merepinnast	179,9 m
	Keskmine sügavus	3,1 m
	Suurim sügavus	10,4 m
	PH	7,1-8,6
	Saarte arv	7